

Arrest

nr. 214 049 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 juli 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 26 oktober 2018 met nr. 211 646, waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SELINOVIC, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 januari 2015 een verzoek om internationale bescherming bij de Belgische overheden.

1.2. Op 24 juni 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij verzoeker wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 30 juni 2015 neemt de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Bij arrest nr. 157 576 van 2 december 2015 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitsluitingsbeslissing die werd genomen door de commissaris-generaal.

1.5. Op 11 januari 2016 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.6. Op 21 juli 2016 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Italiaanse overheden.

1.7. Op 21 september 2016 richten de Italiaanse overheden een terugnameverzoek aan de Belgische overheden dat niet wordt beantwoord en niet wordt uitgevoerd.

1.8. Op 24 augustus 2017 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en dit op grond van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker heeft namelijk geen gevolg gegeven aan de oproeping tot gehoor op 2 augustus 2017.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de kosten van het geding.

2.2. Gelet op het gegeven dat verzoeker, na afgifte van het bestreden bevel, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Italië en het gegeven dat hij niet is komen opdagen op het gehoor in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming ingediend in België, werden de debatten heropend om beide partijen toe te laten een standpunt in te nemen over verzoekers actueel belang bij het beroep.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Opdat hij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Zoals al werd aangegeven, blijkt dat verzoeker, na de afgifte van het bestreden bevel op 30 juni 2015, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Italië op 21 juli 2016.

Uit dit gegeven blijkt dat verzoeker gevolg heeft gegeven aan het betreden bevel om het Belgische grondgebied te verlaten. Deze bevinding wordt bevestigd door het gegeven dat verzoeker niet is komen opdagen op zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op 2 augustus 2017. Tevens geeft de raadvrouw ter terechtzitting aan niet te weten of verzoeker nog aanwezig is op het Belgische grondgebied en daarover geen begin van bewijs te kunnen voorleggen.

De vraag is dan ook of verzoeker nog een actueel belang heeft bij de beslechting van het beroep, nu het bestreden bevel werd uitgevoerd en hij dus geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet verder een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een

standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

De raadvrouw van verzoekende partij verklaart zich ter terechtzitting akkoord met het standpunt van de Raad dat uit het indienen van een beschermingsverzoek in Italië op 21 juli 2016 en het niet opdagen op het gehoor van het CGVS op 2 augustus 2017 afdoende blijkt dat er gevolg werd gegeven aan het bevel om het Belgische grondgebied te verlaten. Zij reikt tijdens haar betoog geen element aan waaruit zou blijken dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog een concreet voordeel kan opleveren voor verzoeker.

Waar de raadvrouw aangeeft niet te weten of verzoeker nog op het Belgische grondgebied verblijft en daarover geen begin van bewijs te kunnen voorleggen, moet de Raad tevens vaststellen dat hieruit een gebrek aan voortdurende en ononderbroken belangstelling van verzoeker voor het ingediende beroep blijkt. Het feit dat de raadvrouw van verzoeker ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoeker.

3.3. Alles wat voorafgaat in acht genomen, besluit de Raad ambtshalve dat verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang. Dit wordt door beide partijen ter terechtzitting beaamd.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES